

Rindert Kromhout
**De hele erge Ellie
en nare Nellie**

Met illustraties van Annemarie van Haeringen

Leopold / Amsterdam

AVI 4

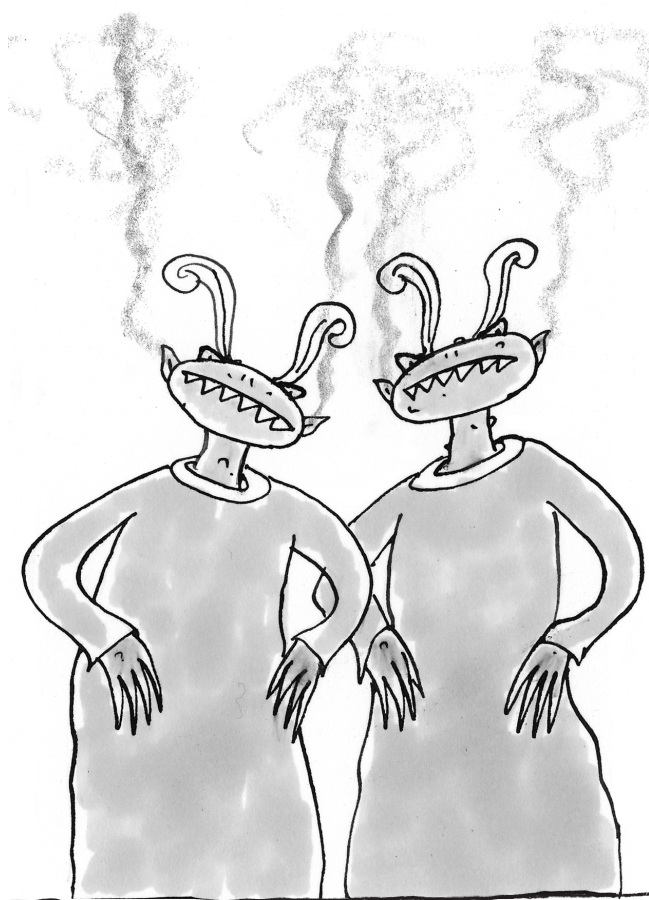
Copyright © Rindert Kromhout 2005
Copyright © illustraties Annemarie van Haeringen 2005,
all rights reserved
Omslagontwerp Marjo Starink
Vormgeving binnenwerk Studio Cursief
NUR 282 / ISBN 90 258 4637 8

In dit boek zijn opgenomen:

Erge Ellie en nare Nellie (Zwijssen 1993, bekroond met
de Prijs van de Nederlandse Kinderjury 1994)
De wraak van Ellie en Nellie (Zwijssen 1996,
getipt door de Nederlandse Kinderjury 1997)
Ellie en Nellie in gevaar (Zwijssen 1999,
getipt door de Nederlandse Kinderjury 2000)
Het knalfeest van Ellie en Nellie (Zwijssen 2005)

De boeken zijn voor deze omnibus herzien en aangepast.

Erge Ellie en nare Nellie

Bas

Stap voor stap loopt Bas door zijn dorp. Steeds kijkt hij om zich heen. Hij is op zijn hoede voor gevaar. Het is nog niet te zien, maar hij weet dat het er is. Het gevaar is er *altijd*. Je weet alleen nooit wáár precies en je weet nooit wanneer het komt. Nu is hij nog in zijn straat, daar is het nog wel veilig. Maar straks moet hij de hoek om, en dan... brrr! Hij moet er niet aan denken.

Bas doet een boodschap voor zijn moeder, koekjes kopen omdat ze bijna jarig is.

Nou en? zul je zeggen. Niks mee aan de hand.

Maar dan ken je de tweeling Smit niet. Bas kent ze wel en daarom is hij op zijn hoede. Want als hij ze tegenkomt, dan...

Ai, nu is hij aan het eind van de straat, nu moet hij de hoek om. Was die winkel maar niet zo ver weg, of was zijn moeder maar bij hem.

Hij haalt diep adem. Hij kijkt achter zich, hij kijkt voor zich. Niemand te zien. Alles lijkt in orde.

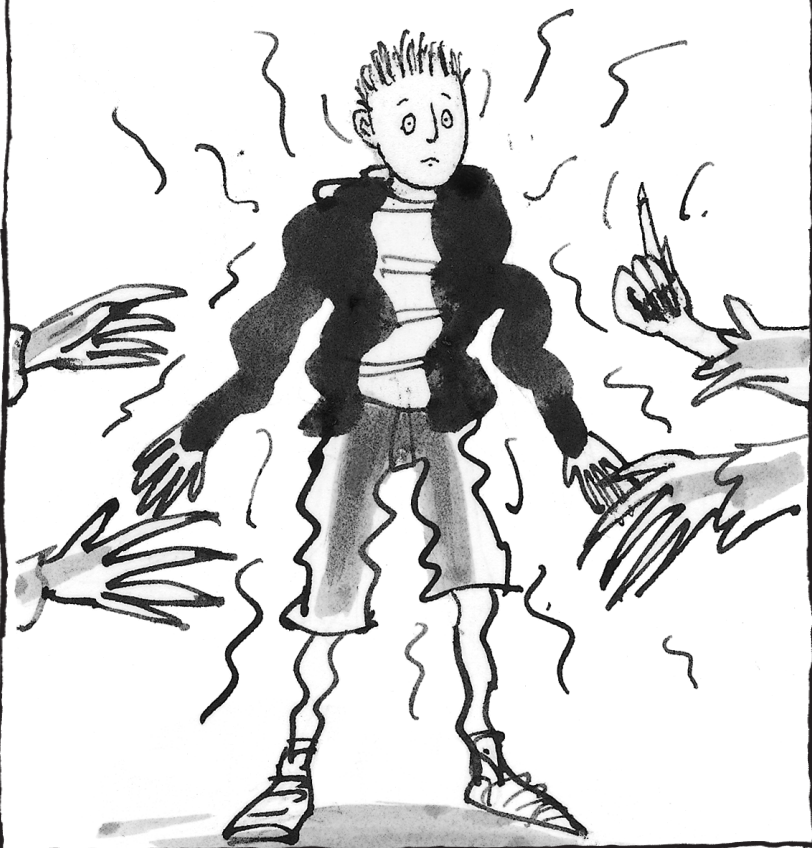
Oké, daar gaat hij dan, de straat van de tweeling in. Het is stil in die straat. Geen kind speelt buiten. Geen kind dúrft buiten te spelen, want wie dat doet loopt groot gevaar.

Op zijn tenen loopt Bas verder. Zo horen ze hem misschien niet en...

‘Aha! Een jochie!’

‘Kom jij eens even hier, jochie!’

Daar zijn ze, daar is de tweeling Smit. Ellie en Nellie Smit. Bas rilt van angst. Hij moet er gauw vandoor. Maar het is al te laat, de tweeling verspert hem de weg. Ellie staat voor hem, Nellie gaat achter hem staan.

‘Zo jochie,’ zegt Ellie, ‘waar wou jij naartoe?’

‘N...naar de bakker,’ stottert Bas.

‘Dus je hebt geld bij je,’ zegt Nellie.

Bas zegt niks meer, hij weet al wat er gaat gebeuren.

‘Geef hier dat geld,’ zegt Ellie.

‘En gauw een beetje,’ snauwt Nellie.

‘Het geld is niet van mij,’ zegt Bas, ‘het is van mijn moeder.’

Ellie grijnst gemeen. ‘Nou en, wat kan ons dat schelen? Kom op met dat geld.’

‘N...nee, laat me gaan,’ smeekt Bas.

Snel doet hij een stap opzij. Misschien is hij vlug genoeg, misschien kan hij wegrennen.

Maar nee. Ellie grijpt hem vast. Zijn jack scheurt ervan.

Nellie geeft hem een stomp in zijn buik. ‘Kom op met dat geld, of we slaan je in mekaar.’

Ellie schopt hem tegen zijn been. Het doet erge pijn.

Bas huilt van angst en kwaadheid. Maar hij heeft geen kans, hij weet dat hij geen kans heeft.

Langzaam haalt hij het geld uit zijn zak. Ellie grist het uit zijn hand.

‘Twee euro?’ zegt Nellie. ‘Is dat alles?’

‘Meer heb ik niet bij me,’ zegt Bas. ‘Laat me los, laat me gaan.’

‘Eerst even kijken of je niet liegt.’

Ellie pakt hem bij zijn armen. Nellie voelt in zijn zakken. Maar die zijn leeg, Bas heeft echt niet meer geld bij zich.

‘Laat hem maar vrij,’ zegt Nellie.

Ellie gooit Bas op de grond. ‘Rot maar op,’ zegt ze en ze gaat op zijn hand staan.

Bas gilt het uit van pijn.

Nellie spuugt hem op zijn hoofd. Daarna geeft ze haar zus een arm. ‘Kom op, we gaan snoep kopen.’ Doodkalm loopt de tweeling weg.

